
Joan Maristany i Galceran

Autor:

Data de publicació: 10-04-2014

Va ser especialment famós per la seva participació en el despoblament de l'illa de Pasqua. El progressiu movimentabolicionista durant el segle XIX, va fer que alguns negrers es dirigissin cap a les illes de la Polinèsia. Després de l'abolició de l'esclavatge a Xile, el port d'El Callao, al Perú, es va convertir en la principal base esclavista.

Joan Maristany i Galceran, Tara (el Masnou, 1832-1914), va ser un capità masnoví dedicat a la pirateria i l'esclavatge.[1]

Va ser especialment famós per la seva participació en el despoblament de l'illa de Pasqua. El progressiu movimentabolicionista durant el segle XIX, va fer que alguns negrers es dirigissin cap a les illes de la Polinèsia. Després de l'abolició de l'esclavatge a Xile, el port d'El Callao, al Perú, es va convertir en la principal base esclavista.

El desembre del 1862 va partir de El Callao una flota de vuit vaixells comandada pel capità Joan Maristany. Estava formada per Rosa y Carmen (402 tones), de bandera espanyola, i set vaixells de bandera peruana: Hermosa Dolores(capità Garay), José Castro (capità Acevedo), Cora (88 tones, capità Antonio de Aguirre), Rosa Patricia (o Rosalía, capità Bollo), Carolina (capità Morales), Guillermo (capità Campbell) i Micaela Miranda (capità Cárcamo) .[2]

El 23 de desembre van arribar a l'illa de Pasqua. Van desembarcar 80 homes armats que es van desplegar adoptant la tàctica de la chaquira, que consisteix en atraure els indígenes amb perles i objectes lluentos. En una jornada van capturar 349 rapanuis, a més de matar-ne algunes desenes i incendiar cases. Es van distribuir els esclaus en diferents vaixells i es van separar seguint diferents rumbos, partint el 26 de desembre.

Entre el 24 i el 26 de gener del 1863 van arribar a El Callao la Carolina i la Hermosa Dolores amb 142 i 161 esclaus respectivament.

Els altres sis vaixells van seguir rumb cap a l'oest amb el capità Maristany. El punt de trobada era l'illa de Rapa. La Cora, que va arribar més tard, va ser capturat i entregat a les autoritats colonials franceses de Tahití després que els illencs van descobrir que portava un nen de sis anys anomenat Manu Rangí, hereu del cap de Rapa Nui. El capità de la José Castro va decidir tornar a l'illa de Pasqua. La Rosa Patricia i la Guillermo van seguir cap a Niue i les illes Cookmeridionals (Mangaia i Atiu).

El capità Maristany va seguir amb la Rosa y Carmen i la Micaela Miranda cap a les illes Cook septentrionals, Rakahangai Manihiki, on van capturar alguns esclaus més.[3] El 12 de febrer arribaven a les Tokelau: Atafu, Fakaofu i Nukunonu.

De tornada van parar a Tutuila per desembarcar alguns esclaus malalts. A l'abril del 1863 s'havia prohibit el tràfic d'esclaus al Perú. Maristany hi va arribar el 10 de juny amb un carregament de 128 polinesis, però no hi va desembarcar, ja que l'esperaven per pirateria .[4]

Referències

Jump up? Muray, Joan. «Presentació del llibre “L'illa de Pasqua: el somni impossible d'Antoni Pujador” de Francesc Amorós» (PDF). Butlletí Gent del Masnou, març 2007, p. 22 [Consulta: 29 desembre 2011].

Jump up? Article de l'Armada de Xile (castellà)

Jump up? Cook Islands and the blackbirders (anglès)

Jump up? Article d'Alberto Hotus, president del Consell d'Ancians de l'illa de Pasqua (castellà)

Bibliografia

Muray, Joan. Pirata i negrer: Joan Maristany i Galceran "Tara" (genocida de l'Illa de Pasqua) (el Masnou, 1832-1914). Vilassar de Mar: Katelani 2000, 2009. ISBN 9788496002159.